

Héberiai Hírlap

„Csak arra kérlek titeket, hogy az Úr oltáránál emlékezzetek meg rólam, bárhol is lesztek!” (Szent Ágoston)

Szentmise az elhunytakért

Az elmúlt években fokozatosan csökkent az elhunytakért mondatott szentmisék száma. A templomba járó emberek közül is elég kevesen mondatnak szentmisét elhunyt szeretteikért. Nemcsak azért, mert megfogyatkozott az emberekben a hit, hanem azért is, mert kellő oktatás és nevelés nélkül nem látják értelmét a szentmise halottakért való felajánlásának.

A keresztények imádságaikban kezdettől fogva megemlékeztek elhunytjaikról. A római katakombákban ismételt találkozunk a sírokra írt ilyen kérésekkel: "Te, aki olvasod, mondj imát érte!" A megemlékezés legtöbbször az eucharisztia megünneplésekor történt, ahogyan azt az egyházatyák és a legrégebbi miseszövegek is tanúsítják. Szent Ágoston is elmondja *Vallomások* című művében, hogy anyja, Szent Mónika halála előtt arra kérte, emlékezzenek meg róla, amikor összejönnek az eucharisztia ünneplésére. Szent Efrém (+ 373) végrendeletében meghagyta, hogy temetése után a harmincadik napon emlékezzenek meg róla, mert az élők által bemutatott áldozat segít a halottakon.

Nyilvánvaló, hogy az egyház hite és idevonatkozó tanítása semmit sem változott. Egyházunk ma is biztat bennünket

emlékező gyászmisék mondatására, és a hivatalos egyházi dokumentumokból ennek miértjére is megkapjuk a választ. A *misekönyv* általános rendelkezéseiben ezt olvassuk: "Az egyház az elhunytakért is felajánlja Krisztus húsvéti eucharisztikus áldozatát", hogy "az egymással való szoros kapcsolat révén kieszközölje a lelki segítséget, másoknak pedig a remény vigasztalását nyújtsa". (ÁR. 335.p.) Szent Pál tanítása szerint az egyház Krisztus titokzatos teste. Tehát nemcsak a vérségi kötelékek, hanem a keresztségből következő testvériségünk is kötelez bennünket az elhunytakért való egyéni és közös imádságra. Az apostol szerint, ha Krisztus titokzatos testében "szened az egyik tag, valamennyi együtt szened vele, és ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele" (1 Kor 12,26). Éppen ezért nemcsak novemberben, a halottak hónapjában, hanem máskor is imádkozunk elhunyt szeretteinkért, a szenvedő, tisztuló, Isten színelátására vágyakozó keresztény testvéreinkért. Ez nemcsak elhunytjaink számára fontos, hanem nekünk is javunkra válik. Az egyház imádkozó közösségében megtapasztaljuk, hogy egyedül Isten az, aki képes bennünket megvigasztalni. A halottainkért felajánlott mise végén, az apostollal együtt mi is elmondhatjuk: "Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja, és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket." (2 Kor 1,3-4)

A *Katolikus Egyház új Katekizmusa* (1992) még részletesebben kifejti a gyászmise jelentőségét. A katekizmus szerint gyászmisét azért mondunk, mert "az egyház ennek során kifejezi hatékony közösségét az elhunyttal: felajánlva az Atyának a Szentlélekben Krisztus halálának és föltámadásának áldozatát, azt kéri tőle, hogy gyermeke tisztuljon meg bűneitől, azok következményeitől, valamint jusson el a mennyek országa húsvéti teljességére. A hívek közössége, különösen az elhunyt családja az így ünnepelt eucharisztia révén megtanul közösségben élni azzal, aki elaludt az Úrban, miközben részesedik Krisztus testéből, melynek élő tagja, midőn vele, érte imádkozik." (KEK 1689)

Egyébként minden egyes szentmisét mind az élőkért, mind a megholtakért bemutatjuk. Ha misét mondatunk, az nem azt jelenti, hogy a szentmise a "mi misénk". A mise mindenkié, tehát mindazoké, akik részt vesznek az eucharisztia megünneplésében. A szentmisemondatás csak azt jelenti, hogy arra kérjük a helyi egyházat, illetve annak vezetőjét, hogy az elhunytak között kiemelten, név szerint is emlékezzék meg elhunyt szeretteinkről. A szentmisét, a szentmise kegyelmi adományait nem lehet megfizetni. A fizetett adomány csupán arra kötelezi a papot, hogy a mi szándékunkra mutassa be a misét, vagyis imádkozzék elhunytjainkért, ha áldozatával Isten színe elé lép. (*Dolhai Lajos*)

Szentmiséket minden hétköznap az irodában lehet íratni de. 9.00 – 12.00 között

Pósfai Péter halálára

Világra jöveteléért szülei hálából márványtáblát állítottak a Szűzanyának. Péter gyermekkorában egészen középiskolás koráig szüleivel vasárnapi templomba járó fiú volt, és ő mindig a Jézuskához imádkozott. Az Alkotmány – mostani Szily János – utcai bérházban, nagyon szegényes körülmények között boldog gyermekként élt...

Aztán 2007-ben kezdett el újra napi gyakorisággal járni templomunkba, bár Kálváriához való kötődése megmaradt gyermekei, unokái révén, akik ott látnak el a mai napig egyházi szolgálatot. Szentmiséken és a zsolozsmákon is rendszeresen részt vett. Pár éve jelentkezett az olvasmányok, szentleckék, könyörgések felolvasására is, azóta, ahogy módja és lehetősége volt, segítette a közösség életét... (Részletek a Hírlevél 2021. jún. 6. sz.)

Kinek mit jelent a pap szövege közben „...por vagy, s visszatérsz a porba!” a homlokára rajzolt hamukereszt? A nagyobbít kezdetét? Egy kötelező szertartás-elemet? Egy újabb kötelezettséget, ami az önmegtartóztatásra irányul? Vagy emlékeztetőt valamire, ami javunkra szolgálhat?

Idézem a 20. század egyik legnagyobb hatású magyar főpapját, aki négyféle megközelítést is ajánl figyelmünkbe. Közülük a következő szólít meg engem, s talán más is gondolhat így erre az alkalomra:

„A halál is életről beszél, életről, melyet éltünk s melyet élni fogunk. Nagy kegyelem az életre a halál átértzett jelenlétében visszapillantani. Ha az élet jó volt, akkor a halál olyan szép, mint az alkony, telve az erdők és mezők illatával, s a munkásemberek fáradt, de bízó szeme fényével. Ha pedig az élet rossz volt, akkor a halál olyan, mint a romokat takaró, csillagtalan éj. De ez is, az is magába térést sürget; ő hisz él sz még, kezdedben van még az életfordulás kegyelme! Keveset éltem, sokat elfecséreltem, de még enyém az élet, a szép élet, mindjárt kezdem.” (Hírlevél, 2021.02. 21.)

Kérdés

Mi legyen a hétköznapi délután 5.00 órai szentmisék sorsa? A szentmisékre nem érkeznek szándékok, és a szentmisére járók száma is igen elapadt. Ezért egyelőre az a tervünk,

hogy a vasárnapi szentmiséken hétről-hétre hirdetjük majd, hogy a hét egyes napjain mikor lesz du. 5-ös szentmise, és ebből kiderül, mikor marad el, mert általában, ha nincs a közösség részéről kérés a szentmisén való megemlékezésről, akkor nem is jelenik meg senki a templomban.

Hirdetések

Ma Isten Igéjének vasárnapja van. A 10.00 órai szentmise keretében ünnepélyesen kiteszük tiszteletre a Szentírást.

Február 2-án vasárnap Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe. A 10.00 órai szentmise elején lesz gyertyaszentelés. Kérjük a testvéreket, hogy hozzanak magukkal gyertyát! Ez a nap egyben a szerzetesi hivatások ünnepe.

A február 3-án hétfőn, és 9-én, a jövő vasárnap a szentmisék végén Balázs-áldásban részesítjük a testvéreket.

Február 11-én, kedden lesz a Betegek világnapja. A 9.00 órai szentmisén szolgáltatjuk ki a betegek szentségét. Felvehető időskorban, és súlyos betegség vagy műtét miatt. Előtte 9-én vasárnap a 12-es és 10-én hétfőn a 9.00 órai szentmise keretében lelkigyakorlattal készülünk a szentség felvételére.

Ez az a nap!” Stadion-rendezvényre, amely **2025. május 31-én** lesz a **szombathelyi Haladás Stadionban**. Plébániai Irodán hétköznapiokon délelőtt lehet előbb jegyeket rendelni, majd vásárolni. Az ülőhelyek most még 4000 Ft-ért, az állóhelyek 2000 Ft-ért kaphatók.

Farsangi kakaó-bál a Ferences plébánián!!!!

Időpont: 2025.02.15, 15.00 óra

Helyszín: SZÍNHÁZTEREM

zenés köszöntés
jelmezes felvonulás
közös éneklés, zene, tánc, mulatság...
kézműveskedés (gyurmázás, álarckészítés, színezés...)
arcfestés
játékok kicsiknek - nagyoknak
kakaóbár, sok finom habos kakaó!!!!!!